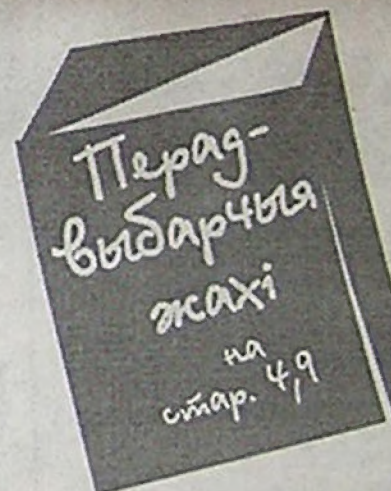

Твор
Туркменбашы
— цяпер
па-беларуску!
стар.2

Акцыя
любаві
на-малада-
фронтаўску
на
стар.3

Малевіч меў рацыю...

Апошнія захапленні ўладаў тэматыкай
машэраўшчыны наводзіць на шмат якія думкі

Натуральная карціна. Любая ўлада, якой бы яна ні была, рэакцыйнай або рэвалюцыйнай, так ці інакш імкнецца легітымізаваць сябе ў мінуўшчыне. Гітлер шукаў карані нацыянал-сацыялізму ў «Тысячагадовым рэйху»; прэзідэнт Вэнэсуэлы Уга Чавэс — у пладах пазавекавай гісторыі змаганьня за незалежнасьць Сымона Балівара; расейскі бос Пуцін намагався зрабіць дзікі грывучы кактэйль з ашмёткаў былой Расейскай імперыі і Савецкага Саюзу... На 9-м годзе Эры Лукашэнка ў нас усё выразней адчуваецца тэндэнцыя да міталагізацыі эпохі Машэраўскага дабрабыту. У гэтым, у прынцыпе, няма нічога дзіўнага, бо такога кшталту патугі знаёмыя нам ад часоў станаўленьня рыначнага сацыялізму. Рэжым Лукашэнка заўжды імкнуўся абгрунтаваць сваю ідэалёгію ў недалёкім мінулым савецкага шчасся. Група было б апэляваць да нэпманска-зdraдніцкага

СССР часоў Гірбачова, таму прыходзілася апускацца да больш ранніх часоў. Дзякуй богу, што ў нас аказаўся такі пэрсанаж як Машэраў. Народны эпас пазьне-савецкай Беларусі прыпісвае фігуры Машэрава шэраг якасьцяў, якія ён спатрэбіліся й для сёньняшняга гаспадара былога будынку ЦК КПБ на Карла Маркса-38. Маўляў, і народ у абіды не даваў, і дабрабыт мацаваў, і з Масквой цягаўся, і нават быў магчымым кандыдатам на пасаду Самага. Таму Машэраў для лукашэнкаўскай гістарычнай навукі сапраўды аказаўся дарэчы, не выключаючы нават спробаў абгрунтаваць пэўную пераемнасьць сёньняшняга рэжыму з часамі машэраўшчыны — своеасаблівы машэрызм-лукашызм атрымліваецца. Аднак, чамусьці ніхто з раскруткаў, што піраць мін Машэрава, не задумаўся, а што было б, каб Машэраў застаўся жывы, і які лёс напаткаў бы сёньняшняга «эстафэтчыка»? Якая будучыня нас чакала б?..

(Працяг на стар. 3)

1. Працаўнікоў якой акадэміі ўзнагародзіў Аляксандар Лукашэнка?
А) Прэзідэнцкай
Б) Паліцэйскай
В) Музычнай

2. З прадстаўнікамі якой беларускай царквы правёў афіцыйную сустрэчу Папа рымскі Ян Павел II?
А) Пратэстанцкай
Б) Праваслаўнай
В) Каталіцкай

3. Па рашэнні ўраду Францыі беларускі вялікіх і выкладчык Уладзімір Перлін ўзнагароджаны нацыянальным ордэнам:
А) «Акадэмічныя пальмы»
Б) «Акадэмічныя дубы»
В) «Акадэмічныя елкі»

4. Згодна статыстычных дадзеных 81 са 100 беларускіх сямей забяспечаны:
А) Радые
Б) Тэлевізарам
В) Тэлефонам

5. Беларускія энэргетыкі сумесна з польскімі калегамі пабудуюць электрастанцыю магутнасцю 660 мэгават, якая будзе працаваць на:
А) Вуглі
Б) Дрэва
В) Бульбе

6. У беларускім горадзе Мазыр аб'яўлена эпідэмія:
А) Тыфу
Б) Сыфілісу
В) Грыпу

7. Пастановай Нацбанку з'яўляецца момант пры наяўнасці любога дакумента дазволена набываць:
А) Золата
Б) Валюту
В) Брыльянты

8. 12 лютага мусульмане ўсяго свету адзначылі сваё галоўнае свята:
А) Шабаш
Б) Новы год
В) Курбан-байрам

9. Па тэрыторыі Беларусі ўпершыню праехаў міжнародны цягнік з фурамі, які называецца:
А) «Вікінг»
Б) «Вараг»
В) «Віцязь»

10. 28 лютага Аляксандар Лукашэнка прачытае ў БДУ:
А) Малітву
Б) Лекцыю
В) Верш

11. Візыт якой дэлегацыі ў нашу краіну вырашана правесці летам гэтага году?
А) Іранскай
Б) Ірацкай
В) Ліванскай

12. Які тэлеканал атрымае фінансавую падтрымку з дзяржаўнага бюджэту?
А) НТВ
Б) Eurosport
В) СТБ

13. У адносінах да Таварыства якой мовы міністэрства юстыцыі Беларусі адмяніла папярэджанне?
А) Беларуская
Б) Расейская
В) Украінская

14. Бабруйскі камбінат хлебапрадуктаў выпускае першы алейны сухі корм для:
А) Сабак
Б) Катоў
В) Пенсіянэраў

Правільныя адказы: 1-В, 2-В, 3-А, 4-В, 5-А, 6-В, 7-Б, 8-В, 9-А, 10-Б, 11-Б, 12-В, 13-А, 14-В.

ПАЛІТЫКА

«Шагал гайдарит впереди»

Новыя кампютарныя тэхналогіі заваёўваюць беларускі спажывецкі рынак

Здаўна беларуская зямля вядомая сваімі слаўнымі людзьмі, якія набылі сусветную вядомасць. Скарына, Дамейка, Касцюшка... Каб напісаць поўнае гэтае сьпіс ня хопіць ёмкасці кампютару. Гэтымі імёнамі па праву ганарыцца і Эўропа і Амэрыка. Вось толькі на Беларусі нашых геніяльных суайчыннікаў да апошняй пары ня вельмі шанавалі. Што зробіш, няўдзячны народ беларусы. Затое сытуацыя зьбіраецца выправіць вядомыя сваёй любоўю да продкаў карэйцы, якія незвычайным спосабам вырашылі ўшанаваць памяць пра жыццё і творчасць сусветна вядомага ўраджэнца Віцебску Марка Шагала. Прадстаўніцтва карпарацыі «Самсунг Электронікс» у горадзе на Дзвіне правяло прэзэнтацыю новага вадкакрысталічнага манітора памерам 40 дзюймаў, якому далі імя вялікага мастака. Масавы выпуск гэтай навінкі пачнецца ўжо ў першай палове гэтага году. Варта заўважыць, што карэйская карпарацыя ўжо даўно ўзяла за моду прысвойваць новым мадэлям кампютарнай тэхнікі імёны мастакоў. Напрыклад манітор памерам 17 дзюймаў завецца «Кандзініскі». А «Далі» мае дыяганаль ў 15 дзюймаў. Такім чынам наш зямляк стаў самым вялікім і адначасова самым бяспечным для зроку. Канешне, такая даніна павялі нашаму земляку — гэта бальзам на раны нацыянальна-свадомому беларусу. Але калі ўлічыць кошт на сучасную кампютарную тэхніку, то «Шагала» сапраўды можна параўнаць з коштамі на творы клясыкаў вялікага мастацтва.

Абрабаваныя літаратура і мастацтва

Не прыціхлі яшчэ скандалы з абрабаванымі вядучымі беларускіх апазыцыйных газет, дык на табе ды падай: паднялі на кампы вядомую анцыягенную газетку «Літаратура і мастацтва». Сам факт крымінальнай справы ніяк не ўплывае на крымінагенную сытуацыю ў краіне, аднак гэты выпадак — сапраўды хук у сківіцу буржуазна-дэмакратычных мас-медыя. Ну пагадзіцеся, да гэтаў мы чулі толькі стогны ды снікі з боку апазыцыйных СМІ, што нібыта прыцягваюць іх улады ды спецслужбы. Яны-та, падлюкі, маўляў, і робяць свае гніюсныя вылазкі ў стан антылукашэнкаўскіх акул! Пера, тырачы па дарозе каштоўныя вінчэстэры ды памнажалую тэхніку. Але справа аказалася нашмат складаней, за такія дзіцячыя «зуброўскія» інсинуацыі. Днямі аказалася, што замест пралукашэнкаўскіх пярэваратняў-тыршчыкаў у Беларусі дзейнічае сапраўды гані, што спецыялізуецца на кампютарнай тэхніцы. Зьвернем увагу на той факт, што ЛІМ з'яўляецца дзяржаўнай газетай, таму спадзяецца на тое, што камандоры літаратуры й

мастацтва раптам пераарыентаваліся на нацэмаўскія каштоўнасці за бюджэты кошт наўрад ці прыходзіцца. Тут справа зразумелая: — або зланыцы — звычайныя ўркі-кампютаршчыкі; — або сапраўды чаканьні — гэта банда бел-чырвона-белых хакераў-мсыціцаў, што чысцяць варожыя пралукашэнкаўскія рэдакцыі. Пры апошнім раскладзе паважанаму спадару Паўлу Якубовічу варта сьціснуць ачко: грывне гадзіна, што абчысцяць і рулявога афіцыйнай прэсы — рэдакцыю «Савіт».

Прадаецца краіна з малатка пускаюць сувэрэнэтэт

Як казаў Вялікі Камбінатар, калі ў краіне ходзяць грашовыя знакі, значыць ёсць людзі, у якіх іх зашмат. За вялікія грошы ў Эўропе, дзе іх шмат, можна ўсё. Можна купіць сабе графскі і княжскі тытул, можна нават, калі не купіць, то арэндаваць невялічкую дзяржаву. Агенства Reuters паведамляе, што ў прапанове зараз ёсць у наяўнасці невялікае княства Ліхтэнштэйн разам з 33 тысячамі жыхароў. Нейкая турыстычная фірма Xnet скупіла на карані ўсю княскую маёмасць, каб зрабіць яе месцам для правядзення канферэнцыяў, самітаў ды іншых сэмінараў. Фішка ў тым, што кампанія, якая часова купіла Ліхтэнштэйн, атрымлівае каласальныя магчымасці

для размяшчэння сваіх лягатыпаў (магчыма, што кожны грамадзянін гэтай краіны мусіць цягнуць на рукаве нашую Xnet — бадай, як яўрэй зорку Давіда). Колькі будзе каштаваць дзень арэнды Ліхтэнштэйна — агенства не паведамляе, але можна здагадацца, што ў нас з імі ня хопіць і на гадзіну. Затое наша краіна таксама можа паспрабаваць сабе ў такога кшталту геапалітычнай прастытуцыі. Напрыклад, прадаць якой-небудзь транснацыянальнай карпарацыі (што ўжо часткова робіцца — паглядзіце, колькі рэклямы Кока-Колы на вуліцах сталіцы). Толькі невядома, ці захоча хто праводзіць якую-небудзь захудалую кунфу ў краіне, дзе няма адпаведнай інфраструктуры і класэты дагэтуль не абсталяваныя камфартабельнымі біда. Затое ў нас ёсць выдатныя дзікія прасторы для правядзення вайсковых вучэнняў і выпрабавання зброі. Пару дзён нашае беднае княства вытрымае княскае паліванне — ня ўсё зубры перадохлі ў Белавескім.

Туркменскі «Майн Кампф» па-беларуску

Не пасьпелі Навіні лаўгады таму напісаць пра сьліны твор Туркменбашы «Рухнама», як ён неўзабаве з'явіўся на беларускай мове. Перакладчыкамі духоўнага кодэксу Туркменбашы сталі такія вядомыя беларускія літаратары як Леанід Дранько-Майсюк, Анатоль Кудравец, Анатоль Бутэвіч і Мікалай Сільчанка. На зялёнай вокладцы кнігі Сапармурата Ніязова «Рухнама» — выява барэльфа аўтара. Напачатку кнігі побач з партрэта пажыццёвага прэзідэнта Туркменістану зьмешчана клятвеная наступная зьместу: «У час, калі здарджу Радзіме, Сапармурату Туркменбашы Вялікаму, Сьвятому айцу твайму — Няхай спыніцца дыханьне маё».

Выдала кнігу беларускае ўнітарнае прадпрыемства «Сьветаць». Галоўны рэдактар «Сьветаць» Андрэй Вірчак кажа, што гэта было ягонае душэўнае памкненьне. Ён прачытаў кнігу на расейскай мове і быў моцна ўражаны яе зьместам. Андрэй Вірчак вельмі часта бывае ў Туркменістане, да таго ж у Ашгабаце месціцца ягонае паліграфічная фірма «Сьветаць-ОСТ». На постсавецкай прасторы ніхто з былых і дзейных прэзідэнтаў не стварыў нечага, што магло б замяніць былою ідэалёгію Савецкага Саюзу. Нацыя ж ня можа жыць бязь нейкага ідэалагічнага кірунку. На мой погляд туркменскі прэзідэнт вельмі ўдала сканцэнтраваную нацыю на пэўныя мэты. Для Беларусі гэта зараз вельмі актуальна — пошук свайго кірунку. Туркмены ў Сярэдняй Азіі — тое самае, што беларусы ў Эўропе. Такія ж памяркоўныя і сціплыя. Дарэчы, Сапармурат Ніязав даў асабісты дазвол на пераклад кнігі, якую туркменскія дысідэнты прызнаюць клонам гітлераўскага «Майн Кампф», на беларускую мову.

Сацыяльны Эдып беларусаў

Апошнія даследаванні ў вобласці псыхааналізу дапамагаюць нам па іншаму паглядзець на крыніцы палітычнай нестабільнасці ў Беларусі

Размова пойдзе пра злучаны «Эдып» комплекс, які адпаведна кананічнаму псыхааналізу з'яўляецца ядром усіх нэўрозаў (у тым ліку і палітычных). Комплекс, названы ў гонар героя антычнай п'есы Сафокла «Эдып», прыводзіць кожнага з нас да аднаго з нянавісць у дачыненні да аднаго з бацькаў і на жаданне полавага кантакту з другім: звычайна, у хлопчыкаў комплекс выклікае пачуццё карэжыі да бацькі і любові да маці, у дзяўчынак, адпаведна, адваротныя сымпаты. Аднак, магчымы і лякальныя пярверсіі. Калі верыць Зыгмунду Фрэйд, тэма бацьказбойства ўласціва ўсім, у тым ліку і ўладальнікам капіталу пашпартаў РБ. У працэсе сексуальна-псіхічнага развіцця перад кожным з нас паўстае заданне пераадолець гэты комплекс. Разбурэнне эдыпавага комплексу ў працэсе сексуальнага развіцця дзіці характарызуе пераход ад фалічна-анальнай фазы сексуальнасці да лятэнтнага (прыхаванага) перыяду. Фрэйд лічыць гэты пазытыўны момант, бо на фазе лятэнтнага перыяду фармуецца здаровая структурная мадэль псіхікі: «я», «звыш-я» і «яно».

Захаванне зь дзяцінства эдыпавага комплексу пагражае даросламу псіхічным нэўрозамі, якія, набываючы павальна-масавы характар, могуць прывесці да крызіснай сытуацыі ў грамадстве. Апошнія даследаванні постсавецкай мэнтальнасці даказваюць, што эдыпальны комплекс беларусаў не пераадолены. Як піша па выніках сацыялагічных даследаванняў К.Лейблін, у савецкай (пострадыцыйнай) кулітуры думка аб збойстве бацькі ўвесь час прысутнічае, аднак гучыць па-кашчунску. Гэта асацыюецца з паталягіяй і гвалтам. Невядны чалавек калі ён няпанкі не пад моцнай мукі, не прызнае сабе ў тым, што марыць пра люба-дзейства з маці і паўтарыць подзвігі Паўліса Мароза. Гэта цалкам зразумела, бо ў Беларусі ўспрымаецца сям'я і кроўна-родавыя сувязі з сацыяльна-традыцыйным. Святасць бацькі недатыкальна.

Комплекс Эдыпа, такім чынам, выцскаецца ў падсвядомасці і захоўваецца намі ў далейшым жыцці. Накладаючыся на славянскі (савецкі) калектывізм (саборнасць), Эдып становіцца часткай калектыўнага несвядомага. Эдыпальны комплекс набывае сацыяльны статус. Фігуры маці і бацькі набываюць сацыяльна-палітычны сымбалізм. Паўсядзённая сямейная сцена, калі бацька гвалціць матку на кухні, практычна ў глянцэвым фармат: Лукашэнка гвалціць маці-Радзіму або бацька паказвае жонцы, хто ў хаце гаспадар.

Адпаведна, сацыяльны Эдып можа выклікаць у беларусаў дзве формы псіхалагічных прасаканяў. А) Спачувальнае да маці-Радзімы і нянавісць да бацькі-гвалтаўніка, у канкрэтнай беларускай сытуацыі неспрэчна выяўлена ў апазыцыйных палітычных і культурных формах. Нездарма 14 лютага «адная з самых гучных імпрэзаў апазыцыі» (П.Сеўярынец) праходзіць пад лэзунгам «Кахай Беларусь». Беларусь успрымаецца як сексуальны ідэал, валоданне якім, аднак, немагчыма. Гэта выклікае праблемы ў кантактах з супрацьлеглым полам. Б) Несвядома ідэнтыфікацыя бацькі з сацыяльным бацькам, выклікае з'яўляючы ад з'яўлення на экране

роднага прэзідэнта. Гэтая традыцыя цягнецца з часоў бацькі народаў — Сталіна, які, як і сёння Лукашэнка, прысвойваў сабе функцыі біялагічнага бацькі. Нармальны душэўны клімат у гэтай фракцыі беларусаў таксама немагчымы хача б таму, што ў постэрастрацыйныя часы чарговы сацыяльны бацька ня мае былога аўтарытэту. Гэта вядзе да псіхалагічных зрываў і надломў, якія служаць п'ітацельнай глебай для нянавісці да грамадства.

Рэзюмэ. Прысутнасць Эдыпавага комплексу ў паўсядзённым палітычным кантэксце РБ сведчыць аб тым, што інфантальнай настроі на падсвядомым узроўні застаецца часткай жыццёвых каштоўнасцяў. Іншымі словамі, мы ўсе засталіся на этапе аральна-анальна-фалічнага развіцця асобы, калі эўфарыю выклікаюць «рот» (агітацыя) і «фалас» (палітычны гвалт). З такім мэнталітэтам немагчыма стварэнне ўмоваў грамадскага самакантролю і павялічэння грамадзкіх установаў. Вось такая клініка. Выхад з інцэстознага крызісу — прарыў праз стэрэатыпы сацыяльнага Эдыпа да асабістага стану свабоды, трэба шукаць у адкрытасці самаму сабе і свядомай адказнасці за свае фантазіі і сексуальныя вычварэнні.

ТАВОРЫЦЬ СКАРУЛІС...

Агляд айчынай аналітыкі беларускім палітэмігрантам са Швайцарыі і Бэльгіі

Як эмігранту даведацца пра жыццё на пакінутай радзіме? Якое надвор'е на Беларусі, чым жыццё, чым дыхаюць мае дарагія суайчыннікі? Вядома — з выступленняў калюмністаў нашых цэнтральных газет, бо менавіта калюмністы трымаюць руку на пульсе і пхаюць градуснік... (куды, на будзем удакладняць) грамадскаму арганізму Беларусі. Вось і Аляксандр Грыцанаў са сваёй пастаяннай катэдрай у Беларускай газеце адзначае што:

В разного рода академиях и НИИ вольготно существуют на вольном выпасе целые стада интеллектуалов, давно уже по долгу службы обязанные представлять руководству десятку разнообразных вариантов обозначения светлых отечественных перспектив. Но не представляют, однако.

А калюмністы штотыдзень даюць дыягназ стану грамадскага здароўя. (Грыцанаўскія інтэлектуалы мусілі даць ацэнку дзяржаўнага ладу ў Беларусі — на думку калюмніста БГ пасля адпачынення цэнаў на хлеб, і заявы ППРБ, што «дзяржава нікога не будзе трымаць на сваёй шыі» у Беларусі скончылася «Эра міласэрнасці, якая так і не пачыналася».) Рэдактар раскольніцка-сацыял-дэмакратычнай Згоды Аляксандр Зьдэвіжкоў знайшоў той факт, што ў беларускім грамадстве ўсе ўсім неадварова. Грамадзяне ня вераць дзяржаўным і недзяржаўным інстытутам.

Тотальное недоверие не означает ничего, кроме того, что белорусское общество и государство существуют отдельно от своих институтов.

Дык вось і разышліся грамадства, дзяржава і дзяржаўныя інстытуты. «А зайкі врозь», як сьпявае Кіркораў... Канстанцін Скуратавіч з Беларускага рынка ў разважаннях пра эфектыўнасць мэтадаў дыягностыкі грамадскай думкі параўнаў гэтых інтэлектуалаў з кухарам, які каштуе суп:

Хотя даже кухарке известно, что количество респондентов в выборке, ее репрезентативность напрямую не определяет. Говоря о методах изучения общественного мнения, один из преуспевших на этом поприще исследователей, американец Дж.Гэллуп, выразился так: если хорошо помешать суп, повар попробует одну ложку и скажет, какой вкус у всего горшка!

Калёнка абаронцы праваў спажыўца Скуратавіча «Філязофія жыцця» на гэты раз прысвечаная не рыбе, а цукру, дакладней, рашэнню ўраду пра вытворчасць уласнага цукру з уласных буракоў ва ўмовах інтэграцыйнай няпэўнасці. Што і казаць! Несалодкае жыццё беларусаў, калі на ўрадавым узроўні плянуецца распахаць калгасныя палі пад цукровыя плянтацыі. І толькі Тацянка Суплімава з СБ ведае, што ёсць шчаслівая краіна салодкага жыцця, думкі пра якую грэюць сэрца калюмніста нават узімку:

И только одна моя подружка, укатившая в зарубежье «по женской линии» (в смысле, по любви) знает, что такая страна есть. Живет она, счастливая, в Барселоне со своим испанским мужем и радуется каждому дню своей жизни. Но разве ж в Барселоне здесь дело?

Ці не заўчасна пачала Тацянка ўжо адзначаць дзень Валянціна? Дасыла ёй сваё віншаванні-SMS з вынаходліцтвам новага тэрміну, які характарызуе эканамічную эміграцыю зь Беларусі: «Утечка тел» — раней казалі: «Утечка мозгов».

Арсень СКАРУЛІС, ПАЛІТУЦАКАЧ

Дарагому Пятру Міронавічу

У гуле святкаванняў 85-годдзя з дня нараджэння Машэрава зноў гучаць галасы, што яго сьмерць была замоўленая зверху. Машэрава прыбралі тыя, хто разглядаў яго ў якасці фаварыта ў бітве за пост генсека КПСС. Калі б не тая аварыя... Давайце пафантазуем, што было б з намі і з краінай, калі б нашчадкам Брэжнева абралі не Андропова, а любімага кіраўніка Пятра Міронавіча.

Пётар Міронавіч як былы партызан загадаў бы вывесці нашых хлопцаў з Афгану.

Машэраў не дапусьціў бы прыняцця антычалавечнага «сухога закону».

Ён бы паставіў на месца зарываўшага старшыню калгасу «Гарадзец».

Машэраў узначаліў бы ГКЧП і прадукліў бы развал СССР.

Стаячы на вярце геапалітычных інтарэсаў Саюзу, ён бы аказаў інтэрнацыянальную дапамогу Іраку.

У гонар свайго юбілею генсек атрымаў 7-ю зорку «Героя СССР».

Календар

Памятные даты
лютага

8 лютага — бэзнік Боба Марлі, легендарнага выканаўцы рэгей, айца роднага ўсіх растаманаў і аматараў адцягнутца на траве. Папулярнасьць Марлі заваяваў сваімі арыгінальнымі ямайскімі дрэдамі, рэгулярным ужываньнем марыхуаны і песняй «Ноў кумэн — ноў «Край» (што ў перакладзе значыць «усе бабы — сукі»). Клюб NS зрабіў з нагоды юбілея паці, дзясяткі чалав у дрэдах і бяз дрэдаў, упаханыя ці ўнутры (апошніх было менш, улічваючы спэцыфіку дзеі) адцягваліся пад рэгей мясцовага розьліву (ці рассыпу) проста на падлозе танц-залі. Вось гэта называецца «Танцуюць па-беларуску!» Бо так трэба танцаваць нацыянальны рэгей-данс «А я лягу-прылягу!».

14 лютага — нарадзіўся Рычы Гаральд Блэкмар, гітарыст Deep Purple і Rainbow. Культываў асоба! Калісьці запісы ягонага «стракатастэра» вышывалі сыяву не ў аднаго зь сёньняшніх папайкаў і дэздукоў. У Менску арганізаваліся сэйшны, дзе пілілі харду мясцовай блэкмары, якія зьявіліся ў кожнай вёсцы «Есть в нашей деревне свой маленький Блэкмор, свой маленький Чепмэн и я — местный Пилан! Есть в нашей деревне наш личный Боб Дилан! Когда он поёт — это полные вилы!» — так сьпяваў Андрэй Вох у далёкім 1991. Цяперакі, калі дзень 14 лютага прысьвоілі сабе вытворцы валанцінкаўскіх сьвэніраў (такіх як мясныя кансэрвы «Говяжье сердце»), пра старычыну Блэкмара ніхто не ўгадае.

Алег
Скры-
пка
вельмі
спадзя-
ецца на
замеж-
ныя
гранты,
дый сам
косіць
пад
крутога
заход-
няга
шоў-
мэна

Куток спажываўца

Святая спадчына

Ад прадзедаў спакон вякоў нам засталася Спадчына, сярод сваіх і чужакоў яна нам ласкай матчынай, — пісаў клясык і ніхто зь беларусаў па-сапраўднаму ня мог зразумець, што ж насамрэч нам засталася. Бо, як правільна пісаў іншы клясык, «мы нічога больш ня маем, акрамя нашых магілаў». І вось цяпер, дзякуючы Талочынскаму кансэрваваму заводу, мы вярнулі сабе тое, што нам належыць па праву. Набор клясычын — «віно плодовае, крапленае, моцнае», абароты таксама звычайныя, аднак смак незабыўны, усмактаны з малаком маці і які бурліць у крыві, разам з крывёй продкаў, салодкі, моцны і настойлівы, як жанчына пасля першага разу. Таму й пасыла першай бутэлькі так хочацца, проста неспушныя, бегчы за другой, трэцяй... Фатаздымак на бутэльцы даказвае, нагадвае і даводзіць наўпэўненым, што ў нас была гісторыя і да 1917 году: на невядомым будынку, што нагадвае шляхецкі маёнтак тваіх продкаў, ясна відаць лічбы 1906 — ці тое гэта год выпуску першай «Спадчыны», ці тое — напамін аб маладой беларускай дзяржаве і першых надрукаваных вершах тандэму Купала-Колас. Аднак дакладна вядома, што лепшае нам продкі ў спадчыну перадалі. Што мы з удзячнасьцю і скарыстаем.

Калі пяюць прэзыдэнты

Творчыя пэрспэктывы Аляксандра Рыгоравіча

Усе
даўно
прывы-
чаліся
слухаць
казкі
«ад
Горбі»

Файняныя
ВОПЛИ
ВІДАПЛЯСАВА

Як сказаў бы чырвонаармейскі канфэрэнс з рамана Пелевіна, «хонь з двума х...ямі гэта што! А вось пра альбом з трыма трыб'ютамі вы не чулі?» FAYNO «Вопляў Відаллясава» акурат такі альбом. Легендарная цоёўская «пачка сьгарет» прэзэнтуюцца ва ўкраінскай і ангельскай версіі The pack of cigarettes. «Зоряну осін» Скрыпка п'яе па-ўкраінску ў арыгінале і па-кацалску ва ўласным перакладзе. Цоёўскія зноў жа «Солнечные дни» таксама ў двух версіях — украінскай і французскай Les jours de soleil. Ды яшчэ летаўскі «Попс» з цнатлівым рэфрэмам «вырубіць наў» заместа «на х...» і таго — чатыры трыб'юты на адзін альбом. Акрамя таго улюбёны хіт савецкай інтэлегенцыі «Підманула п'двіла» з новымі ўласнага сачынення дадаткамі: «Ты сказала ў Мэрсэдэсе ўсім даш ты па чарэзе, я прыйшоў, а там менты — зноў п'дманула ты!». Мноства тэкстаў на замежных мовах насуоўвае на думку пра так званыя «рэзюмэ» — лісты з самарэкламай, якія

беспрацоўныя інтэлектуалы рассылаюць па ўсім інтэрнэце. Можа дзе ў Канадзе, ці ў Аўстраліі працягаюць, ня выкінуць, запрасяць... А пакуль, 28 лютага «Воплі» выступаюць у КЗ Мінск з прэзэнтацыяй новага альбому «Файно». Калі ў вас ёсьць цяргеньне па тры разы слухаць тое самае і няма куды выкінуць 15 000 зайцаў, КЗ запрашае!

«Кто я? И Петья, и Волк! Я и Наташа!
Я — исполняющий долг расхлебавшего кашу!»
С. Жарыкаў

Першы (ды й зрэшты апошні) прэзыдэнт СССР Міхаіл Гарбачоў, які ўжо неаднакроць быў засьвечаны ў нямецкіх рэкламных роліках за рэкламай ці то мыла, ці то каўбасы, нарэшце дакаціўся да таго, што засьпяваў у дзіцячым м'юзыклу «Воўк і Пеця», зробленым па матывах музычнай казкі Пракоф'ева «Пеця і воўк», перапісаным кампазытарам Жан-Паскалем Бэнтусам. Дакладней, яшчэ не засьпяваў, але агучыў уступную частку да дзьвюх версіяў казкі — пракоф'еўскай і Бэнтуса. Прымянялася да прэкту і бабця Сафі Ларэн — яна запісалася ў казцы з музыкой Пракоф'ева. Амерыканскага прэзыдэнта-саксапіл-пэнісіянера і саксафаніста Біла Клінтана таксама спакуюлі лаўрамі поп зоркі і запрасілі запісаць трэк да «Воўк і Пеця». Усе тры зоркі аднагалосна вярнуць пра дабрачынныя мэты, на якія патраціць заробленыя ганарары: Біл дасць у фонд барацьбы са СНІДам, сін'ера Ларэн падтрымае дзіцячы фонд «Чарадзейства музыкі», а Горбі (або папросту Гарбаты) асыпле дарамі Міжнародны Залёны крыж. Казка ды й толькі! Прэзыдэнты, якія пайшлі на заслужаны адпачынак, не жадаюць спакойна лавіць сабе рыбку і капіць свой дачны ўчастак: яны прывычаліся да сваёй зорнай славы і не адмаўляюцца ад прапаганды зьявіцца хоць у рэкламе сабакага шампуня ад блох ці агучваць галасы Тэлепузікаў. Адак пакінем у баку замшэлыя пэрсанажы ўчорашняй палітыкі. Лепш прыгадаем, што ў нас таксама ёсьць прэзыдэнт, а ў яго таксама голас ёсьць і ён таксама хоча сьпяваць! Чаму летась мы былі сьведкамі — кадар, як «Лукашэнка грае на баяне» абыйшоў усе перадвыбарчыя чарты й апазыцыйныя гуманістычныя сайты ў беларускім інтэрнэце. Творчы патэнцыял у нашага прэзыдэнта настолькі агромны, што яму ўжо цесна на палітычнай сцэне. Чым парадзе нас Рыгорыч, калі нарэшце перадаць у надзейныя рукі свой адказны пост? Стане выдучым «Калыханкі»? Будзе гастралізаваць па краіне са сваім верным сябрам баянам? Згуляе галоўную ролю ў чарговай сэрыі пра Джэймса Бонда? Хутка пабачым!

ПРАКОП СЯРГЕЎ,
ПЯЮН

Што ты зрабіў для хіп-хопа?

Зараз толькі самы апошні мудац не адчувае сучасных рытмаў і рыфмаў. Галасы вуліц гучаць з кожнага мікрараёну. Пацаны ў шырокіх штанах — вось будучыня традыцыйнай дваровай культуры. Хто ты, мэн, зрабі свой выбар — ты з хіп-хопам або не:

ПЯТНИЦА
ПАСЬЛЯ
НАСТУПНАЙ

Фільм Маркуса
Рабоя і Айсэ
Кьюба
У ролях:
Айс К'юб,
Майк Эпс

8 МІЛЯ

Фільм Кэрціса
Хэнсана
У ролях: Эмінэм,
Кім Бэсынгер,
Брытані Мэрфі

1. Санта-Клаўс скраў рэчы, а копы забралі апошнюю траву.
2. Ты задаўжаў за кватэру, і адсядзешы на кічы сын мэнджэра жадае парваць твой зад.
3. Праца ахоўнікам павінна прывесць у добры стан твае фінансы.
4. Забі на працу — пакуры. Потым трэба дагнаць Санта-Клаўса... але лепей пазнаёміцца зь цёлхай гаспадары крамы.
5. Мэнджэра крамы б'юць, а ты ратуеш ад вораў краму Гравіага Майкла. Цяпер ён твой сябар.
6. Не дазваляй, каб цябе білі з-за працы — пасылай у зад такую працу.
7. Каб заплаціць рэнту за кватэру, лепей арганізуй вечарыну ў сябе дома і запрасі ўсіх старых і новых сяброў і зьбяры са ўсіх за гэта грошы.
8. Познаём Гравіага Майкла з адкінуўшымся сынам мэнджэра, цяпер яго цёлка можа быць тваёй, але не забудзь паставіць замок у дзьверы ад спальні.
9. Зьявіўся сам Санта-Клаўс. Добра пабі яго елкай і сьмела вяртай сабе скрадзеныя рэчы ды іншыя бонусы. Цяпер ёсьць чым заплаціць за кватэру.
10. Прывяжы вора-Санта-Клаўса на даху паліцэйскага ўчастку, копам адсып сваёй самай лепшай дуры, а сам кувяркайся з прывабнымі дзяўчынамі. Забі на музло.

1. Калі твая сяброўка заляцела, падары ёй машыну і кідай на фіг.
2. Спачатку ўсе ня вераць, што такі недарэка як ты можа выйсці на сцэну.
3. Працуючы на заводзе, абкладай факамі ўсіх і прыдумай свае першыя рыфмы.
4. Канешне, спачатку твой канкурэнт гаворыць табе, што б ты насіў сваю белую задніцу падалей ад яго.
5. На дасугу пастрэльвай у паліцэйскую машыну са стрэльбы для пэнт-болу і спальвай закінутыя дамы.
6. Патрэніраваўшыся на маміным бой-фрэндзе, зьбі ў кіслыя яблыкі сяброў канкурэнта.
7. Правер, ці добра ты чытаеш на супрацоўніках, калі ўсе добра, сьмела займайся саксам на заводзе сярод маталу.
8. Калі нхта чужы трахае тваю дзеўку — дай у рыла, але й табе хутка наवेशаюць трындэюлей сябры канкурэнта.
9. Адрэсіся на гадзінкі дзьева з працы, каб трапіць на конкурс самадзейнасьці рэпераў.
10. Абкладзі факамі ўсіх прысутных да папы рымскага, раскажы пра ўсе свае жыццёвыя быццё, аблажай канкурэнта, каб той нічога ня змог сказаць — і ты кароль рэпу!

BANKER_KV@YAHOO.COM

Ці адбудзецца Белы Замак?

Ізноў БЗ. Колькі ўжо разоў пераносіўся сярэднявечны фест «Белы Замак - 2003». То на тыдзень пазыней, то яшчэ на тыдзень, то зноў на тыдзень... Апошняя дата была з 21 па 23 сакавіка. Але гэта было ня ўсё. Цяпер БЗ ізноў вірнулі на 7-9 сакавіка. Як стала зразумела з чутак на Ордэне, гэтыя пераносы былі зьвязаныя зь няшчасным выпадкам у Палацы Дзяцей і Моладзі, калі нейкі карцінціст парушыў правільны тэхнікі бясшпекі і папаліўся за гэта жывцом. Цяпер туды панасхала камісія, якая поўзаюць, нешта правяраюць, кантралююць... А рыцары – яны ж мужыкі простыя, яны жа жалезкамі сабе па галовах б'юць... Восё і паўстала пытаньне – ці не забараніць зусім гэта сама БЗ? Але ў выніку перамоваў, якія скончыліся з тыдзень таму, было вырашана, што будзе ня толькі сам Белы Замак, але й буцурт на ім. Так што будзе магчымасць і па галаве атрымаць, і астатнім панадаваць. Калі не адмяняць ізноў...

Беларускія гульні. Набліжэнца «Менскон - 2003», вялікая падзея ў ролевых сьвеце краіны. Прыблізна дзень правядзення - апошнія выхадныя сакавіка. Адною з мэтаў Менскага Ролеага Канвэнту арганізатары лічаць складаньне адзінага календара ролевых гульніў-пагігонак на 2003 год. А інтэрнэт-рэсурс prg.by ўжо прэзэнтаваў папярэдні варыянт гэткага календара. Пакуў, у яго ўвайшлі пяць праектаў:

«Плавяныя на выдзьмарак - 2» ад Профа ды Ко, «Пульны ценяў» ад Праведніка ды Ко, «Вэроня» ад Мадры ды клубу Кайталан, «Зьмерк Імпэрыі» ад Варкана зь Берасья ды «Цені забытых эпох» ад Тарна і Ко.

Хатніе заданьне. Хлопчыкі і дзяўчынкі, вывучыце, калі ласка, новае слова. «Куханка» – ролевае гульняе невялічкага памеру, звычайна ад дзесяці да трыццаці гульцоў. Праводзіцца ў нейкім пакоі альбо квартэры – адсюль яе назва. Таксама завецца «павільенка», «комнатка» ды інш. Цянецца некалькі гадзін, прыкіды ды агураж выкарыстоўваюцца ў залежнасці ад сюжэту. Звычайна не разлічаная на бавяны дзеянні, а хутчэй на інтрыгі, выкарыстаньне кулуарнай зброі ды атрут, на палітыку ды псыхалёгію адносіні.

Цывік Агідны

Р. С. Калі вы маеце нейкую інфармацыю, якая датычыцца рэальных, рыцарскіх альбо мажыстэрыяльных падзеяў краіны, пішыце на civic_agidny@tut.by.

Даі ДАі, пакуль даюЦь

Прыгожыя людзі ў форме раздаюць валяніцкі

Самає сексуальнає свято року, пасля Гей-прайду вядома, – Дзень сьвятога Валянціна – накрыла сабой краіну, як пахатлівы гвалтаўнік, не прпусціўшы ні старых, ні малых. Бедны сьвяты, якога прыпіялі да «святых усіх заклапочаных», насамрэч ня мае да яго ніякіх адносін, і даўно ўжо грыміць касьцямі ў сваёй труне. А ў нас вэханалія дайшла ўжо крытычнай кропкі.

Ілюстрация да гэтага зьяўляецца сытуацыя, што складася ў Дзяржаўнаінспэкцыі. Са зьменнай начальніка ДАІ, якім нядаўна быў прызначаны Мікалай Дрозд, вядомы сваімі жорсткімі разгонамі апазыцыйных мійнінгаў-паходаў «на Незалежнасьць», у даішнікаў пачаліся чорныя дзянькі. Мала таго, што яны і да гэтага хадзілі ў жоўта-сіняй падарскай форме, дык і гэтага Дразду аказалася мала – выдаць, зашчыніла туга па садысцкіх бойках на галоўных вуліцах сталіцы, і таварышч палкоўнік вырашаў правесыць ў жыццё новы від вычварэньняў, у гэты раз на сваіх падначаленых. І выбраў для гэтага адпаведную выпадку дату - дзень усіх

закаханых. З 12 па 14 км маглі пабачыць на
тых жа цэнтральных вуліцах гораду дзесяткі
і дзесяткі дашнікау. На першы погляд, яны
займаліся сваёй звычайнай справай – спыталі
вадзілаў, праваралі паперкі і стан тачкі, але ўсё
гэтае яны былі павінны рабіць з усмешкай і
добрай іскрай у вачах і дарыць кірошам
«маленькі сувэнір у выглядзе сардэчка», як
сказана ў афіцыйнай заяве. Акцыя мела назву
«Піт стоп - Ад чыстага сэрца» і нібыта мела на
мэце бароцца за чысціню роднага гораду і
машын у ім, аднак, разумеючы стан бедных
дашнікаў, якія вымушаныя былі
ўсміхаючыся праводзіць выхавальную бяседу,
можна здагадацца аб мэтах начальства. Тым
больш, па правілах гэтага сьмята, падарункі
трэба даравача толькі прадмету свайго
кахання. Адсюль высноў: ці з усіх дашнікаў
зрабілі підараў, ці яны так любяць родных
вадзілаў і іхняыя бабкі, што гатовыя дзеля
гэтага апуськацца ніжэй дарожніка бардзюра.
Маладафронтаўскія акцыі на Дзень закаханых
адпачываюць.

Мент,
паганы

Старыя **песні** пра Гл**ё**буса

«Смерць-мужчына» выпусціў музычны альбом

Многія, абыгтаўшыся «Дамавікамэрона», мяркуюць, што ў дзяцінстве Вова Адамчык меў вялікія праблемы з бацькамі, сэксуальным выхаваньнем і няўдалым вопытам, жывёламі ды ўвогуле дзяўчынкамі. Аднак гэта ня так і бацькі ва Уладзімера былі нармальнымі, ды й сам ён рос абсалютна звычайным і незадажаным хлопчыкам, і комплексы ў яго былі самыя звычайныя. Ну ня ўмеў Вова граць на гітары, мядзведзь на вуха, пясак у горла, і як жа ж яму было маташна, калі хлопцы граюць, ды хоць на баяне, дзёўкі на іх вешаюцца, а ты павінны стаяць у старонцы ды давіцца сызьямі зайздрасьці ды злосьці. Як туг стрываеш, таму

паабяцаў маленькі Валодзя
знаёмым і, галоўнае, сабе, што
вырасце і выпусціць цэлую
вінітавую пласцінку са сваімі
песнямі (даўно тое было, не
было яшчэ кампакт-дыскаў).
Пасмяяліся з Вовы хлопчыкі
ды дзяўчынкі тады забавілі. А
Вова вырас, стаў вялікім
Адамам Глебусам і ня толькі не
забыў, але яшчэ й выканаў
свае абяцанне.
Цяпер вы можаце патрымаць
у руках плод Глебусавых
дзіцячых комплексаў –
паўназартасную плытку са
сціплай назвай «Песні».
Вось толькі ўсё гэтак жа не
сыймае Глебус свае песні,
музыку да іх ня піша, дый на
інструментах ня грае, дый
увогуле ягонымі іх можна
назвыць толькі таму, што

Гэтак выглядаў жывы клясык беларускай літаратуры ў часы, калі марыў стаць крутым рок-н-рольшчыкам

написанія яви на ягонія
пераважна падлеткавая
вершы. Тонару, праўда, у
Глебуса гэта не адмысла ягона
праслаўленая фігура
падсвечваніца
нацыяналістыкі зоркамі
НОВАГА НЕБА і БОЎДЫ,
народнымі пастыжэрымі
легендамі ПЕСЬНЯРОУ і
СЯБРОУ. Цяпер фанаты гэтых
гуртоў падсоццую на
шматлікую творчасць Глебуса,
а фанатам Глебуса давадзецца
выслухоўваць занудныя
песенкі з гісторыі
беларускай рок-музыкі.
Сымбёлі таленту і
пасрэднясці, і пытаньняў дзе
што — звычайна не павінна. І
ўсё толькі з-за таго, што
Глебёў у свой час хацеў граць
хаця б на расчосы. ●

ТАВАРЫШЫ ДАРОСЛЫЯ ! ХАВАЙЦЕ ВІДЭАКАСЭТЫ АД ДЗЯЦЕЙ !

Кіно вачыма дзіцяці

КАЛІ Я ЗНОУ
ЗАСТАЛАСЯ ДОМА
АДНА, Я
ПАТЯДЗЕЛА ЗОСЬ
ЯКІ ФІЛЬМ...

Агент ФБР Джозел Кэмбал сыходзіць у адстаўку, але мінуўшына наступнае яму на пяці. У горадзе пачалі адбывацца забойствы, почырк якіх быў Джозелу да болю знаёмы. Аказваецца, зрэбнае крывагусканьні справа рук аднаго мэна, зь якім Кэмбалу даводзілася сутыкацца. Забойца адсачыў агента й замуціў зь ім гульню. Перад кожным забойствам ён даў сылае агенту фотаздымак ахвяры і прапануе знайсці яе раней, чым зь яе зброяць крывавае Мэры. Забойца атрымлівае асалоду ад перажываньняў свайго ворага і нарэшце распрацоўвае зьлічэнства, якое павінна канчаткова знішчыць Кэмбала...

«Назіральнік» («Вартавы»)
Фільм Джо Чарбаніка.
У ролях: Эрык Хадсан, Кіану Рыўз.

Злы дядя танце са звычайнай
целяй.

Добрый дядя и мать хва-
ря і родінь сабе жулы

Благі згазкі фактаграфі
згаданы.

Яна тине, а добрих узглед
... знайськи блага

Потым благі дзяцця забівае
дзябучыну з вуліцы

Добрый дядя
играет с индейкой.
активно повою
фотку.

Благі друзі зв'язав
знайому доброту і щастя
випустив його з клітки.

Добрый день і не
спалі і багато
щасття.

МАМА ТАКАМА МИНЕ ТАЗОРИЦА НЕ РАЗМАРАЛА
3 ЧУЖБИНИ ДЗЯДЗЫКАМИ НА ЗУЛІЦЫ.

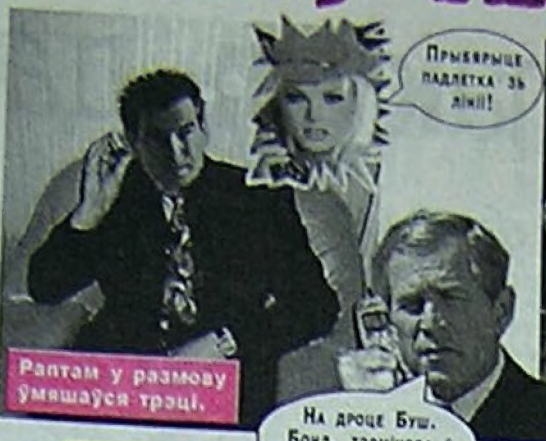
ПАМІРЫ, АЛІЕ НІЯ ЗАРАЗ

Мая рука
расшпільвае твою
шырынку, а там...

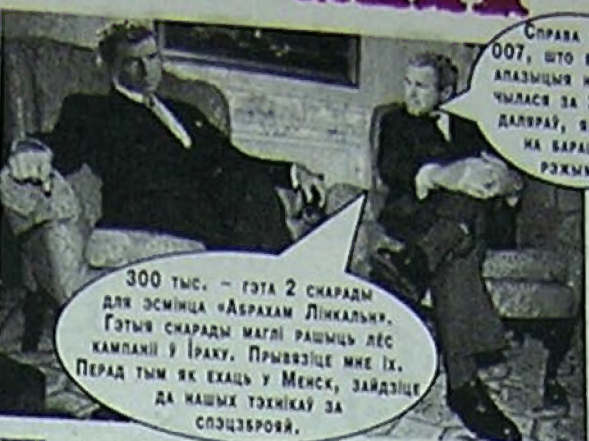
Ой ё-е...

Раскруціўшы чарговую справу,
Джэймс Бонд дазваляе сабе
забаўляцца зь дзяўчынамі.

Прывярніце
падлетка зь
лініі!

Раптам у размову
умешаўся трэці.

Справа ўтым,
007, што беларуская
апазіцыя не разлі-
чылася за 300 тыс.
даляраў, якія бра-
ла на барацьбу з
рэжымам.

Ваў!

Гэта ня проста
бутэлка чарілаў «Раніца»,
калі націснуць на акцыйную
марку, яна выстраляе спец-
капсулаў і выклікае ў вай-
скавага прэстаў белай
гарачкі.

Зьдзейсніў
пасадку самалёт
рэйсу Нью-Ёрк-
Менск.

Бонд адразу пры-
ступіў да выканання
заданьня.

Гэта табе
за ірацкіх сіратаў!

Зараз кіну рэчы,
вазьму паўлітры, да цэлака
і дудзець праз усю ноч.
Відаў я гэтага Буша ў
Іраку!

Бонд спыніўся ў самым
фэшэнабэльным гатэлі.

У пад'ездзе яго чакалі
незнаёмыя людзі.

Бонд жартуючы
раскідаў пэвэвэшнікаў.

Я Бонд,
Джэймс Бонд!

Але, Буш? Я
падазраю, што мяне
хоцьці забіць. Нехта
вырубіў гарачую
ваду.

Вось расліскі, мы
набылі 5 млн прэз-
эватываў з надпісам «Ён
павінен сысьці!»

Дзе грошы,
сука?

Зранку Бонд прыйшоў
у Хартыю.

Забудзьце пра грошы.
Я хачу паведаць вам як прадстаўніку
свабоднага сьвету пра рэспэ-
супраць дырэктарскага
корпусу.

Бонд ня быў бы Бондам, калі
б упусціў сустрэчу з такой
прыгажуняй як Людміла Гразнова.

Вы разумеце,
Бонд, рэжым узмацняе
ціск на ініцыятыўных
людзей. Яны няздольныя
праявіць ініцыятыву.

Праявіце гэтую
ініцыятыву са
мной.

Дарэчы, міс
Гразнова, ці няма ў вас
ключоў ад офісу Харты?
Я забыў там барэстку.

Толькі зранку Бонд
узгадаў пра сваю місію.

Вазьмі
на століку. І можа
звэць мяне
Платонаўна.

Пранікнуўшы ў офіс
Харты, Бонд адчыніў
сэйф.

Заданьне
выкананае.

У ім ляжалі 300 тыс. даляраў
амерыканскіх падаткаплацельшчыкаў.

Не сьпяшайся,
інтэрв'юст!

Раптам за сьпінай Бонда ўзы-
клі лідэр Харты Бандарэнка і
ягоны шасьцёрка Дранчук.

Салом! Я супрацоўнік ірацкай
амбасады і брат Садама. Галоўнае ў тым,
што мы наймысла ініцыятуем дзейнасьць апа-
зіцыі, каб адабраць грошы ў якіх у выглядзе
грантаў. Цяпер, калі ён ведае ўсё,
канчай яго, Дранчук.

Рыхтуйся да сьмерці,
Бонд! Але перад тым, як
ты здохнеш, ты павінен
даведацца аб самым галоў-
ным. Заходзь, Ахмэд!

Прабачце, ці магу
я перад сьмерцю
выпіць бутэлку
«Раніцы»?

Пі, халдыр
англійскі.

Разведчык абвёў вакол пальца
міжнародных тэрарыстаў і націснуў
на заветны акцыз.

Маць-
перамаць!

З бутэлькі вылецела
капсула зь вірусам
белай гарачкі і...

Здароў,
Кандрат! Ты
што тут робіш?

Дапамажце!
У пакоі белыя
зубы!

...і наваліла ворагаў долу.

Забраўшы грошы,
Бонд зрабіў ногі.

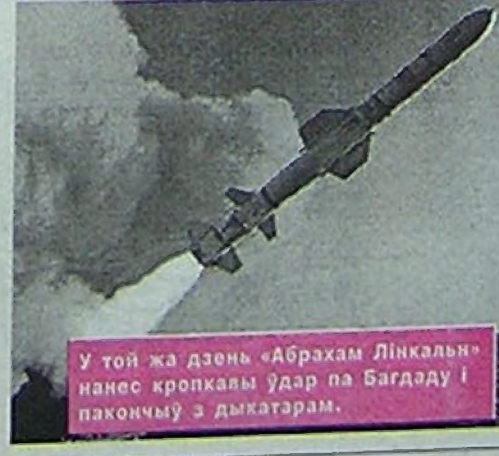

Як прыемна
вярнуцца дахаты! Калі
мне не дадуць за гэта
мэдал, я сьйду ў
масад.

Заданьне
выкананае, снарад
на «Абрахам Лінкальн»
дастаўлены.

Цяпер Садаму
капец! Гы-гы!

У той жа дзень «Абрахам Лінкальн»
нанес кропкавы удар па Багдаду і
пакончыў з дыктатарам.

Забавнае кіно,
толькі сэксу і
спэцэфектаў
малавата.